

Stk. 2. Ved Afgørelsen af Forsørgelsesmaaden bliver i første Række at tage Hensyn til den trængendes Tarv og til hans Mulighed for senere at eksistere ved egen Hjælp. Som Følge heraf kan der, hvor Forholdene taler derfor, og det derved sandsynliggøres, at Trangen ikke bliver af mere vedvarende Karakter, ydes Tilskud til Anskaffelse af Værktøj, Rulle, Symaskine eller andre Arbejdsredskaber til forholdsvis mindre Beløb, hvorimod det er udelukket at yde Hjælp til Indkøb af Bohave paa Afbetalingskontrakt eller til Oprettelse eller Overtagelse af egentlige Forretninger eller Bedrifter; det er ligeledes udelukket at yde Hjælp til Betaling af Gæld, herfra dog under særlige Omstændigheder undtaget Husleje og Prioritetsrenter, naar en trængende derved kan bevare sin Bolig.

Stk. 3. Det er forbudt at sætte en trængendes Anbringelse i Pleje til offentlig Licitation, og Understøttelse i Hjemmet gaar, hvor Forholdene tillader dette, forud for Anbringelse i Pleje eller Indlæggelse i Forsørgelsesanstalter. Hvor særlige Forhold taler derfor, er Kommunalbestyrelsen berettiget til at yde Hjælpen som Naturalforplejning i Stedet for i kontante Tilskud.

Stk. 4. Det sociale Udvalg kan i Sygdomstilfælde med Lægens Samtykke indlægge enhver personlig understøttet paa Sygehus, Alderdomshjem, Plejestiftelse eller i en Forsørgelsesanstalts Sygeafdeling; men ingen kan tvinges til at lade sig underkaste nogen Operation, der kan medføre Fare for hans Liv eller Førlighed. Udskrivning fra Sygehus m. v. af en mod det sociale Udvalgs Kaution henliggende Patient maa først ske efter 24 Timers Varsel overfor Udvalget.

§ 31.

Stk. 1. Ægtefolk, der efter deres Forhold ikke egner sig til Understøttelse i Hjemmet, og som derfor henvises til en Forsørgelsesanstalt, skal, forudsat at de fører et roligt og hæderligt Liv, som Regel bo sammen og maa i hvert Fald kun i kortere Tid bo hver for sig, medmindre Adskillelse ønskes af en af Parterne selv.

Stk. 2. Angaaende Børn, der ikke forsørges i Forbindelse med deres Forældre eller en af disse, gælder Reglerne i Afsnit II.

§ 32.

I Alderdomshjem, Syge- eller Plejestiftelser eller paa en Arbejdsanstalts Forsørgelsesafdeling, hvor gamle eller svagelige Personer anbringes, maa Børn kun rent midlertidig optages, og i intet Tilfælde maa der indlægges Personer, som ved Ufordragelighed, Dovenskab, Drikfældighed ell. lign. kan befrygtes at ville volde Forstyrrelse eller give slet Eksempel.

§ 33.

Det paahviler enhver Kommunalbestyrelse at drage Omsorg for en forsvarlig Ordning af *Sygeplejen i Kommunen*. Eventuelt kan der sluttes Overenskomst med Sygekasser, Menighedsplejer, private Sygeplejeforeninger, Nabokommuner ell. lign. Ordningen skal godkendes for Landkommunernes Vedkommende af Amtsraadet, for de andre Kommuner Vedkommende af Socialministeren.

§ 34.

Stk. 1. Socialministeren — for Landkommuners Vedkommende Amtsraadet — kan paalægge Kommunalbestyrelsen i Kommuner med over 4 000 Indbyggere at opføre eller